

[Finansministeren.]

periode, og det medfører selvfølgelig, at der i de enkelte år bliver afvigelser mellem regnskab og finanslovsforslag og den nævnte oversigt. Jeg synes, at det ærede medlem havde større grund til kritik, hvis der ikke blev fremlagt en sådan sammenlignende oversigt over statens indtægter og udgifter. Oversigten har f. eks. også den værdi, at jeg ikke i år som ved tidligere finanslovsdebatter behøver at korrigere det ærede medlem for fejlagtige sammenstillinger af tallene for de forskellige finansår. Det har faktisk været en stor hjælp, som jeg synes det ærede medlem skulle være taknemlig for. Det ærede medlem husker måske, at vi sidste år havde en juridisk diskussion om god tro; den skulle vi nødigt have gentaget.

Når man skal sammendrage det væld af tal, som findes i statsregnskab og finanslov, til en relativt overskuelig oversigt — det må jo være meningen med det hele — kan man heller ikke undgå talstørrelser, der hver for sig repræsenterer større grupper af indtægter og udgifter, således f. eks. også for indkomstbeskatningen, hvor man har medregnet formueskatten, som det ærede medlem var inde på, og det er i og for sig ikke så urimeligt. Formueskatten beregnes i forhold til formuen, men betales af indkomsten og hører vel nærmest hjemme i den gruppe. Endvidere er medregnet afgifter af lotterigevinster — det er en oplysning til det ærede medlem, det er nemlig de 6 mill. kr., som det ærede medlem ikke rigtig havde kunnet finde; men det er egentlig også en speciel del af indkomstskatten.

Jeg tror, at man, når man holder sig disse forhold for øje, uden vanskelighed vil kunne se, at oversigten over statsfinanserne er en god hjælp ikke mindst, hvis jeg må have lov til at citere det ærede medlem, for de almindelige folketingsmedlemmer, der også har andet at foretage sig end at studere statsregnskabet.

Jeg skal så gå ind på nogle af de betragtninger, der er fremført, særlig af det ærede medlem hr. Anders Andersen, men også af det ærede medlem hr. Thestrup, betragtninger, der går ud på, at statsudgifterne og den samlede udskrivning af skatterne såvel til stat som til kommune i det hele taget er

steget så stærkt i den sidste generation og særlig i årene efter krigen. Da jeg går ud fra, at de betragtninger, der blev fremført, vel er det, der egentlig ligger til grund for kravet om den øjeblikkelige, stærke skattnedsættelse, kan det vel have sin værdi nærmere at se på, hvor stærk stigningen har været, hvornår den er foregået, og hvorfor den er foregået. Der må jo ligge en meget stærk motivering hos oppositionspartierne for forslaget om den stærke nedsættelse af skatterne, en motivering, som er svær at finde i det kommende års budget og næsten umulig at finde i den økonomiske situation, så hvis de ærede medlemmer og oppositionen skal reddes i land, og det kan man da godt bidrage til, må det ligge i den argumentation, der dér er fremført.

Lad os først se lidt på stigningen i den samlede skatteudskrivning. Dér har man jo fra oppositionens side været meget glad for en tabel, der findes i Den økonomiske Årsoversigt for sidste år. Det er tabel VIII, den hedder „Den samlede beskatning“, og den er anført på side 80. Når man har fulgt de taler, oppositionen har holdt, kan man se, at denne tabel virkelig er blevet studeret. Noget af det, man anførte indledningsvis i omtalen af tabellen, er, at forholdet mellem den samlede beskatning og nationalindkomsten, denne procent, er fordoblet fra 1929-30 til 1958-59. Man har simpelt hen taget det første tal i tabellen og det sidste, og så har man fundet ud af, at der er sket en fordobling, og så hævdes det, at dette er et resultat særlig af socialdemokratiske regeringer og statens grådighed i det hele taget. Nu tror jeg, at hvis vi skal vurdere den stigning, som har fundet sted, vil vi nok med fordel kunne lade 1930erne og krigstiden ligge — jeg har ikke noget imod også at tage en diskussion op om dette tidsrum, men jeg tror, at man med fordel kan begynde efter den anden verdenskrig.

Hvad viser tabellen da? Ja, vi har jo i dette tidsrum haft regeringen Knud Kristensen i 2 år, så havde vi regeringen Hans Hedtoft i 3 år, regeringen Erik Eriksen — undskyld, regeringen Erik Eriksen-Ole Bjørn Kraft — i 3 år og så den nuværende regering, der har skiftet sammensætning inden for de godt 6 år, den har siddet. I de første 2 år, da vi havde regeringen Knud Kristensen, steg den samlede beskatningsprocent